

Papež František se přihlašuje k revoluci: Je povinnost uchovat posvátnou tradici. Skončí nostalgičtí zpátečníci znovu na popravištích? Satan je původcem všech revolucí v dějinách. Kontrarevoluce spojená s modlitbou. Pán včas zasáhne

protiproud.info/duchovni-svet/7203-papez-frantisek-se-prihlasuje-k-revoluci-je-povinnost-uchovat-posvatnou-tradici-skonci-nostalgicti-zpatecnici-znovu-na-popravistich-satan-je-puvodcem-vsech-revoluci-v-dejinach-kontrarevoluce-spojena-s-modlitbou-pan-vcas-zasahne.htm

21. 5. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

[Radomír Malý](#) se zamýšlí nad posledními útoky hlavy katolické církve na posvátnou tradici, která provází katolíky celé dějiny a porovnává tyto revoluční postoje s papežskými dokumenty předchozích pontifiků

Římský pontifik František se na závěr své nedávné návštěvy v Budapešti setkal 29. dubna s tamními jezuiti. Na dotaz týkající se katolické Tradice odpověděl: „Koncil se stále teprve uskutečňuje a“ – řekl papež – „vím, že vzdory jsou strašné. Objevuje se neuvěřitelný restauracionismus“. Z toho plyne výzva nebát se změn, protože

„navracení zpět nezachovává život, nikdy. Člověk se musí změnit“, zatímco dnes „je nebezpečím zpátečnictví, reakce proti modernímu“, a to je „nemoc nostalgie“.

„To je důvod, proč jsem rozhodl, že nově pro všechny nově vysvěcené kněze, kteří chtějí slavit podle Římského misálu z roku 1962, je povinné získat na to povolení. Po všech nezbytných konzultacích jsem tak rozhodl, protože jsem viděl, že toto pastorační opatření, které dobře provedli Jan Pavel II. a Benedikt XVI., je využíváno ideologickým způsobem, k vracení se zpět“.

Nostalgičtí zpátečníci končili na popravištích

Tato papežova slova jsou uvedena na webu www.vaticannews.va. Vyděsila mne. V dětství a mládí jsem se totiž takových naposlouchal ažaž. Jde o typický komunistický žargon z 50. let. Tatáž terminologie, tatáž argumentace. Učitel chodící pravidelně do kostela na mši sv. byl prý „zpátečník“, jenž „nostalgicky lpí na náboženských předsudcích“ – právě těmito slovy se zdůvodňovalo, proč musí ze školství odejít. Podobně rolník, který odmítal vstoupit do družstva, protože své pole pokládal za rodinný klenot předchozích generací.

I jeho režimní propaganda označila za „zpátečníka“, jenž „nostalgicky lpí“ na své „hroudě“ – a proto mu majetek vyvlastníme a pošleme jej s rodinou pracovat do pohraničí! Nebo ekonom v podniku mající odvahu označit nadekretovaný pětiletý plán za nereálný: i on je „zpátečník“, který „nostalgicky lpí“ na „buržoazních ekonomických zásadách“, proto ho vyhodíme. A mnohdy to dopadlo ještě hůř: Tito „nostalgičtí zpátečníci“ končili často ve vězení a v pracovních táborech, někdy i na popravišti jako Milada Horáková nebo katoličtí kněží Jan Bula, Václav Drbola a František Pařil.

Každá revoluce používá tento slovník: pokrokový kontra zpátečník. Proti zpátečníkům bojujeme až k jejich definitivní likvidaci. Taková terminologie byla příznačná jak pro jakobíny za Francouzské revoluce koncem 18. stol., tak později pro bolševiky a nacisty, dnes pro různé aktivisty LGBTQ+, údajné ochránce životního prostředí a globalisty. Jsou za ní potoky nevinné lidské krve. Tím smutnější je, že její slogan si osvojila i viditelná hlava Katolické církve.

Čtěte ZDE: Výkřik na duchovní poušti: Oživme ducha křížových výprav! Evropa přežila díky víře předků. Zrada duchovních autorit a kapitulantský dialog s ďáblem. Vzplanou ještě naše srdce?

Papež František se otevřeně přihlašuje k revoluci

To má ovšem dalekosáhlé důsledky. Papež František se tím otevřeně přihlašuje k revoluci. Ta se v dějinách pokaždé vyznačovala totální likvidací všeho starého ve prospěch nového bez ohledu na to, že „to staré“ obsahovalo vysoké duchovní, intelektuální, mravní a umělecké hodnoty. Zednářští osvícenci za Francouzské revoluce zuřivě ničili kostely a náboženské rekvizity, ale též zámky a paláce, díla předchozích generací, která přinášela významný užitek náboženský i světský. Totéž prováděli v Sovětském svazu, v Číně i jinde komunističtí revolucionáři. Hitlerovci zase ničili vše, co mělo skutečný nebo domnělý židovský původ, i když představovalo pozitivní hodnotu.

Nejinak si počíná svým vztyčeným kopím proti tradičnímu ritu papež František. Tradiční předkoncilní obřad mše sv. zformoval drtivou většinu světců církevního kalendáře a vydatně se zasloužil o náboženskou a mravní obrodu lidu. To, co bylo po více než tisíc let křišťálově dobré, nemůže být náhle po koncilu špatné, slovy Františkovými „nebezpečím zpátečnictví“ a „nemocí nostalgie“. Taková terminologie je přiléhavá pro Robespiera, Lenina nebo Goebbelse, od římského pontifika však v intencích Božího zjevení očekáváme právem jiné, absolutně odlišné výrazové prostředky.

Idea revoluce, násilné likvidace všeho starého dobrého a instalace nového místo něj, není katolická, nýbrž heretická. Církev ji mnohokrát odmítala již v dávné minulosti, v poslední době potom stačí připomenout alespoň tyto papežské dokumenty: Syllabus bl. Pia IX. r. 1864, Immortale 1885, Libertas 1888 a Rerum Novarum 1891 Lva XIII., E Supremi sv. Pia X. 1903, Quas Primas 1925 a Quadragesimo Anno 1931 Pia XI., Centesimus Annus Jana Pavla II. 1991 a mohli bychom jmenovat ještě řadu dalších.

Uchovat věrně, co Bůh člověku zjevil

Proti revoluci hlásá Církev myšlenku organického růstu. To znamená na prvním místě uchovat jako dědictví po předcích všechno, co se osvědčilo v minulosti jako dobré a nosné. Nové lze stavět pouze na základě starého a v symbióze s ním. Božský Spasitel užívá k tomu podobenství o hořčičném zrně, kdy košatý strom vyrostne pouze na tomto původním semeni, jinak ne. Stejně tak říká, že Boží království je podobno hospodáři, jenž vynáší ze své zásoby věci nové i staré. Tento organický růst musí ale probíhat promyšleně podle určité stupnice hodnot, nelze chaoticky vršit na sebe staré i nové, jinak – dle podobenství o novém vínu ve starých měších – dojde k jejich protržení.

Čtěte ZDE: Útok na Tridentskou mši: Předstupeň jejího zákazu. Cesta k herezi. Skuteční katolíci jsou hrozbou? Pro Bergoglia a jeho lemury určitě. Bitva mezi Kristem a satanem. Přicházejí zkoušky. Budeme dosvědčovat, že patříme Kristu

Toto vždycky byla cesta Církve, cesta Boží. Písmo sv. a posvátná Tradice věrně a pravdivě podávají to, co Bůh člověku zjevil, především Bůh v lidské podobě: Ježíš Kristus. To je to staré, co nutno trvale uchovat jako „věčně nové“, neboť Boží zjevení je aktuální vždycky a pro každou generaci. Pouze na tomto základě lze budovat i to nové, co slouží dobrému. Cesta ďáblova je úplně opačná: všechno staré zničit – a na jeho troskách postavit něco nového, co ovšem slouží zlu a nikoli dobru.

Satan je původcem všech revolucí v dějinách

Satan je původcem všech revolucí v dějinách – a je lhostejné, jestli se jedná o revoluční povstání davu nebo o Masarykovu „revoluci hlav a srdcí“. Revoluce je vždycky špatná, i když na svém počátku se každá neprojevuje hned násilnicky. Hitler v Německu se dostal k moci na základě legálních voleb bez jakéhokoliv ozbrojeného pozdvižení davu, k teroru a převrácení hodnot došlo až poté. Také u nás si komunisté upevnili svoji moc legálními volbami r. 1946, k likvidaci všeho pozitivního došlo až později. Každá revoluce, tj. nejen krvavá rebelie, nýbrž i každý sociální projekt nového společenského

řádu postaveného na násilném zničení všech pozitivních hodnot minulosti je objektivním zlem a herezí, která je v rozporu se sociální naukou Církve.

Je smutné, že tento blud zastává i sám nynější římský pontifik. „Restauracionismus“, před kterým varuje při uvedeném setkání s jezuitou, „zpátečnictví“, „reakce proti modernímu“... to všechno signalizuje, že papeži Bergogliovi nejde pouze o liturgii. Jeho dokument „Amoris Laetitia“, rituál na počest pachamamy ve vatikánských zahradách, společné vyjádření s muslimským imámem, že Bůh si „přeje“ různost náboženství atd., dokazují jasně, že jde o revoluci uvnitř Církve. Revoluci, která – tak jako všechny – zlikviduje všechno to staré, které se osvědčilo a prověřilo staletími, a na jeho troskách zřídí něco nového.

Čtěte ZDE: Třetí fatimské tajemství: Zrušení mše svaté. Antipapež, který bude heretikem. Žádná synoda nemá moc změnit formu svátostí. Zednáři a falešná Církev. Ďábelské zmatení v církvi i ve světě. Nebojte se! Já jsem přemohl svět

Novou věrouku a mravouku, která už nebude katolická. Mezi ní a naukou Církve od počátku existuje diametrální rozpor. Tradiční mešní ritus, jenž odráží zjevenou pravdu po staletí předávanou Učitelským úřadem Církve následujícím generacím, je pro Františka rekvizitou „staré víry“, která musí zmizet, aby uvolnila místo té nové. Revoluce jak vyšitá.

Kontrarevoluce spojená s modlitbou

Historie ale učí, že nové pořádky násilně zavedené revolucí se nikdy neosvědčily jako pozitivní. V politické sféře to náležitě dokumentují stamiliony a v případě nenarozených dětí i miliardy nevinných lidských obětí během několika desetiletí – a v případě vnitrocírkevní revoluce po II. vatikánském koncilu tady máme vyprazdňující se kostely, totální rozvrat ve věrouce a mravouce, kdy lze beztrestně popírat základní dogmata včetně samotného Božství Kristova, a zkázu mravů samotných katolíků včetně duchovenstva, které někdy kráčí v tomto nechvalném směru v čele.

Jestliže revolucionářům uvnitř Církve je tradiční mešní řád nepohodlnou překážkou, pak proto, že touto překážkou je už samotná tradiční a neměnná nauka Církve. Proto nebudme překvapeni. Naše obrana spočívá v tom, že se této nauky a tohoto ritu mešní oběti budeme věrně držet, i kdybychom museli opustit kostely a uchýlit se někam do stodol a garáží. Jiná forma odporu proti vnitrocírkevní revoluci, plánované už v 19. století svobodnými zednáři, neexistuje.

Tento způsob odporu nazýváme kontrarevolucí, to znamená bránit všem revolučním projevům v mezích svých možností a svého postavení. Součástí kontrarevoluce je také náležitá osvěta a poskytování pravdivých informací druhým. Když s tím vším spojíme modlitbu, nyní v měsíci květnu zejména k Panně Marii, přemožitelce všech bludů, jak ji nazval sv. Ludvík Maria Grignion z Monfortu, pak si můžeme být jisti, že Pán v pravý čas zasáhne.

V čas, který zná jen On sám jako ten nejlepší.

Zdroj.

QP 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku

[R. Malý](#) [Křesťantví](#) [Církev](#) [Papež](#) [Tradice](#) [Kristus](#) [Revoluce](#)
[Kontrarevoluce](#)

Doporučujeme

[Panna Syna porodila: Zázrak, který trvá. Prorocké vidění řádové sestry. Nemáme znát Den...](#)

[Protiproud TV](#) uvádí diskusi Petra Hájka a Zdeňka Loheliuse Klindery, Th.D., O.Praem o největším zázraku v... [více čtete zde](#)

Archanděl Michael: Náš nejmocnější ochránce. Pýcha a vzpoura na počátku věků. Jedna z...

Ivan Poledník u příležitosti nadcházejícího svátku připomíná vítězný zápas nejmocnějšího z andělů s božím... [více čtete zde](#)